

نه به ارتجاع ، نه به امپریالیسم!

8 مارس 1385

امسال 8 مارس را در شرایطی برگزار می کنیم که اوضاع سیاسی پیچیده ای در خاورمیانه و ایران حاکم است. تقویت احتمال حمله نظامی آمریکا به ایران، تحریم اقتصادی، حاد تر شدن کشمکش حکومت با امپریالیست ها بر سر مسئله هسته ای از بارزترین آنهاست. اما بار تمام این مسائل بر دوش توده های مردم و بالاخص طبقه تحتانی و زحمتکش جامعه است که در زیر فشارهای شدید اقتصادی، اجتماعی و سیاسی و ... در حال له شدن هستند و در این میان زنان، چون همیشه و در تمام مقاطع سیاسی - اجتماعی از فشاری مضاعف بی نصیب نمی مانند.

اما در کنار همه این تغییرات، فشارها و حاد تر شدن اوضاع، نیروهایی حضور دارند که هر روزه در حال رشد و بالندگی هستند و مضمم و با اراده خواهان تغییرات بنیادین در جامعه می باشند. قسمت مهم و قابل توجهی از این نیروهای آزادیخواه و مترقی زنان می باشند که با انگیزه های بسیار قوی خواهان تغییرات بنیادین هستند. آنان همراه با دیگر نیروهای انقلابی جامعه، یعنی کارگران، دانشجویان و دیگر طبقات زحمتکش مبارزه می کنند. چرا که مسئله ی رهایی زنان جدا از تغییرات بنیادین جامعه نیست و مرتبط با رهایی کل جامعه است.

جنبش زنان یک جنبش توده ای است. مقاومت گسترده آنان در مقابل تمام بی حقوقی ها و نا برابری های موجود در تمام عرصه ها اعم از اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و از همه مهمتر عرصه سیاسی نشانه توده ای بودن این جنبش است. تفکرات غالب در جامعه فرودستی زنان را نظم طبیعی امور می دانند اما این واقعیت ندارد. علت آن جامعه سرمایه داری است که شیوه های ماقبل را نیز در خود ادغام کرده و از آن سود می جوید. که به شکل فشرده ای در سیاستهای جمهوری اسلامی منعکس شده است.

جنبش زنان یک جنبش سیاسی است. این مسئله در ایران با شدت بیشتری خود را نمایان کرده است. در طول تاریخ نیز همواره زنانی بوده اند که علیه تفکرات پوسیده و ارتجاعی مردسالارانه به پا خاسته، مبارزه کرده و در زمینه هایی هر چند کوچک به پیروزی هایی دست پیدا کرده اند. اما مبارزه برای رهایی زنان نیاز به اتحاد، همراهی و ایجاد یک تشکل مستقل و منسجم دارد. تشکلی که انقلابی باشد، در همه جا حضوری موثر داشته باشد و همه زنان را در بر بگیرد. چرا که همه زنان، از هر طبقه ای که باشند از یک درد مشترک در رنجند و آن ستم جنسیتی است. حل ستم طبقاتی و پرداختن صرف به مسائل زنان طبقات تحتانی از جمله برابری دستمزد با مردان بنیانهای این ستم جنسیتی را از بین نخواهد برد و باید اذعان داشت که مبارزه در رفع ستم جنسیتی راهگشای آگاهی نسبت به مسائل طبقاتی نیز خواهد شد.

جنبش زنان باید مبارزه ای رادیکال را سر لوحه کار خود قرار دهد تا آتشی برپا کند که هیچ قدرتی را یارای خاموش کردن آن نباشد. برای اینکه این مبارزه همگانی شود باید در میان تمام اقشار و طبقات جامعه، اعم از زنان کارگر، خانه دار، دانش آموز، دانشجو و ... و در همه مکانها به این مبارزه دامن زده شود تا بتواند ریشه دوانیده و فضایی را ایجاد کند تا همه برای آزادی و برابری تلاش کنند و به پا خیزند.

زنان باید به این آگاهی دست یابند که حضورشان به عنوان یکی از نیروهای موثر در تمام مبارزات سیاسی و اجتماعی الزامی است و با حضورفعال شان این باور غلط را از بین ببرند که زنان باید پشت سر مردان در میدان مبارزه قرار داشته باشند.

امسال با توجه به حاد تر شدن اوضاع خاورمیانه باید انتظار هوشیاری بیشتری را از جانب زنان داشته باشیم. چرا که امپریالیسم آمریکا برای تسلط و نفوذ دست به هر مکر و حيله ای خواهد زد و یکی از آنها ادعای "آزادی زنان" ایران است. منظور امپریالیستهای آمریکائی آن نوع "آزادی" است که به زنان افغانستان و عراق تا کنون تقدیم کرده اند.

هم اکنون شکل دادن به قطب سوم در رابطه با جنبش زنان نیز قویا مطرح است. جنبش زنان نباید ذره ای در مقابل حاکمین مرد سالارجمهوری اسلامی و سیاستهای مزورانه امپریالیستها کوتاه بیایند. امپریالیستها نیز همانند جمهوری اسلامی اسارت و بندگی زنان را هدف قرار داده اند اما به شکل و شمایل دیگری. تحت سرمایه داری جهانی هیچ گروه و طبقه تحت ستمی به آزادی دست نخواهد یافت.

زنان مبارز نه تنها باید مرز روشنی با تشکلات وابسته به حکومت ترسیم کنند بلکه باید در مقابل تلاشهای طرفداران آمریکا برای نفوذ در جنبش زنان ایستادگی کنند. هر گونه برخورد سازشکارانه در این زمینه موجب آن خواهد شد که منافع اکثریت زنان ایران قربانی مطامع مردسالارانه این یا آن قدرت ارتجاعی شود.

جنبش زنان نیز مانند جنبشهای دیگر نیازمند اتحاد دموکراتیکی است که در آن افراد با گرایشهای سیاسی گوناگونی در آن حضور یابند. گرایشاتی که با دو قطب ارتجاعی فوق مرزبندی داشته باشند. زنان در عین اینکه از ستم مشترکی در رنجند، به طبقات مختلف نیز تقسیم می شوند. هر بخشی از آن دارای دیدگاههای طبقاتی مشخص هستند. مبارزه میان گرایشهای مختلف درون جنبش زنان نکته مثبتی برای تکامل جنبش است. اما برای اینکه خصلت دموکراتیک و توده ای این جنبش حفظ شود باید ضدیت قاطع با جمهوری اسلامی و ضدیت با امپریالیسم و استقلال از کلیه نهادهای وابسته به این دو را همیشه در راس خواسته های آن قرار داد.

ما از همه فعالین جنبش کارگری می خواهیم که با تبلیغ و ترویج در رابطه با مسئله زن آگاهی کارگران را افزایش دهند. بدون مبارزه برای حقوق برابر زنان و مردان در تمام عرصه ها نمی توان بطور واقعی طبقه کارگر را متحد کرد. شرکت توده های کارگر، اعم از زن و مرد در مراسم 8 مارس نشانه رشد آگاهی انقلابی می باشد. همه کارگران باید با مبارزه علیه مرد سالاری در جامعه همسوئی نشان دهند و آنرا مبارزه خود بدانند. اتحاد میان جنبش زنان و جنبش کارگری از اهمیتی استراتژیک برخوردار است. زیرا ستم جنسیتی و طبقاتی کاملاً در هم تنیده شده اند.

ما فعالین نشریه بدر، از همه طبقات زحمتکش ، دانشجویان ، دانش آموزان و سایر گروههای مردمی می خواهیم که 8 مارس در سراسر ایران را گرمی دارند. تلاش کنند این مراسم را در گوشه و کنار کشور رادیکال تر و با شکوه تر برگزار کنند.

ما معتقدیم دفاع از طغیان زنان علیه وضعیت موجود یک وظیفه مبارزاتی مشخص است. چرا که مبارزه علیه هر گونه نابرابری میان زن و مرد با هدف ریشه کن کردن آن از اصول اولیه مبارزه سوسیالیستی و کمونیستی است. رهائی زنان مستقیماً مرتبط با رهائی کل جامعه است. بدون مبارزه برای رهائی زنان سوسیالیسمی در کار نخواهد بود.

دولت زن ستیز جمهوری اسلامی سرچشمه تمام ظلم و ستمهایی است که بر زنان وارد می شود. وضع قوانین ضد زن در این نظام بر پایه اصول مذهبی و اسلامی است. مذهب وسیله ای مهم برای سرکوب زنان است.

وظیفه تمام فعالین رادیکال و چپ بویژه فعالین جنبش دانشجویی است که خواسته های پایه ای و دموکراتیک زنان را برجسته کنند و در روز 8 مارس آنرا فراگیر کنند.

زنان ایران خواهان جدایی دین از دولت، لغو مذهب رسمی ، لغو کلیه قوانین نابرابر و ارتجاعی و مجازات اسلامی مانند سنگسار، حق طلاق، ازدواج ، حضانت فرزند، دستمزد نابرابر و ... هستند.

زنان ایران خواهان بر چیده شدن حجاب اجباری به عنوان ابزاری در جهت محدود کردن و تحقیر شان هستند. آزادی پوشش را طلب می کنند.

زنان ایران خواهان لغو جداسازی زنان و مردان در محیط های مختلف اعم از کار ، تحصیل ، تفریح و محیط های مختلف اجتماعی می باشند.

زنان ایران خواهان آزادی ایجاد تشکل و اعتراض و برچیده شدن تمام ارگانها ، گشتها و گروههای سرکوب زنان تحت هر عنوانی هستند.

زنده باد 8 مارس روز جهانی زن!